

lignende princip eventuelt kombineret med en vis basisbetaling pr. produktionsenhed forventes at ville blive lagt til grund ved fastlæggelse af de præcise regler om brugerbetaling til dækning af lovens administrative omkostninger.

Efter § 24, stk. 4, er det miljøministeren, der fastsætter regler om betaling af gebyr for registrets kontohavere i forbindelse med benyttelse af dette.

Til § 34

Bestemmelsen foreslår, at det uafhængige Energiklagenævnet skal være 2. instans for afgørelser truffet i henhold til loven af økonomi- og erhvervsministeren. Energiklagenævnet behandler herudover sager i henhold til lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort elforbrug, lov om tilskud til elproduktion, lov om elforsyning og lov om varmforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 1074 af 20. december 1999 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Nævnets sammensætning afhænger af efter hvilken lovgivning, nævnet træffer afgørelse. Baggrunden herfor er, at der ved afgørelse af visse sager er behov for særlig sagkundskab. Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at nævnets sammensætning ved afgørelser efter denne lov er identisk med den sammensætning, som fremgår af elforsyningslovens § 91.

Efter bestemmelsen i stk. 3, kan der ikke klages til Energiklagenævnet over den mængde kvoter, som efter loven er tildelt de enkelte driftsledere. Baggrunden herfor er, at loven entydigt fastlægger principperne for udmåling af den mængde kvoter, som de enkelte driftsledere er berettiget til at modtage. Hertil kommer, at den samlede kvotemængde er fastlagt i loven, jf. § 15 og der derfor principielt ikke er mulighed for at forøge kvotetildelingen til enkelte driftsledere, når tildelingen er afsluttet, idet der i så fald vil kunne ske en overskridelse af det samlede kvoteloft i § 15. Ministerens afgørelser efter § 16, stk. 6 vedrørende det datagrundlag, som lægges til grund for tildelingen kan imidlertid indbringes for Energiklagenævnet. En driftsleder har således mulighed for, at klage over det talmæssige grundlag, som er anvendt ved tildelingen. Såfremt Energiklagenævnet finder, at kvotetildelingen er sket på et urigtigt datagrundlag, vil denne kunne justeres gennem den i § 15, stk. 3 nævnte pulje.

Det er kun afgørelser om kvotetildelingen truffet efter bestemmelserne i kapitel 4, som er undtaget fra klageadgangen. Således vil afgørelser efter § 4, stk. 2 om hvilke virksomheder, der er omfattet af loven og dermed har mulighed for at modtage kvoter, kunne indbringes for Energiklagenævnet.

En stor del af lovens beføjelser til økonomi- og erhvervsministeren forventes delegeret til Energistyrelsen. Med hjemmel i stk. 6, kan det i den forbindelse bestemmes, at Energistyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for ministeren, men at disse kan indbringes direkte for Energiklagenævnet.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der kan opkræves et gebyr ved indbringelse af klage. Tilsvarende bestemmelse findes bl.a. i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort elforbrug, hvor gebyret er fastsat til 4000 kr. Såfremt ministeren beslutter at indføre regler om gebyr for indgivelse af klage til Energiklagenævnet, forventes gebyrets størrelse at ville ligge på et tilsvarende niveau.

Til § 35

Det i § 24 nævnte register vil som udgangspunkt have administrative opgaver så som registrering, clearing, opdatering mm. Der vil således som hovedregel være tale om faktisk forvaltningsvirksomhed. Det kan dog forekomme, at der må træffes en afgørelse i forbindelse med sin virksomhed, f.eks. en afgørelse om hvorvidt der foreligger tilstrækkeligt dokumentation for, at der er indgået en gyldig aftale om handel med kvoter.

Sådanne afgørelser kan påklages til Miljøklagenævnet. Miljøministeren kan fastsætte regler om klage, herunder at visse afgørelser ikke kan påklages.

Til § 36

Forslaget gør det strafbart for driftslederne at undlade at give oplysninger, som økonomi- og erhvervsministeren, miljøministeren eller registret har anmodet om efter § 32. Endvidere vil det være strafbart at fortie og afgive urigtige eller vildledende oplysninger forudsat at dette har betydning for myndighedernes sagsbehandling efter loven, eller har indflydelse på myndighedernes afgørelser efter loven, eller hvis forholdet har betydning for afgiftskontrollen.

Endvidere vil driftslederens overtrædelse af rapporteringsforpligtelsen efter § 30 ved ikke at indberette, ved ikke at indberette rettidigt eller ved at foretage en mangelfuld indberetning være strafbar. Ved straffastsættelse bør det tages i betragtning, om driftslederen på grund af overtrædelsen får frataget sin tilladelse. Ligeledes må der tages hensyn til, om overtrædelsen har haft betydning for driftslederens afgiftsbetaling.

Endelig vil det være strafbart at udlede CO₂ uden fornøden tilladelse efter § 10. Straffastsættelsen bør også i dette tilfælde reflektere, at virksomheden typisk